

tighed og Omhu, som Lodseierne kunne gjøre Forbring paa. Den ærede Indenrigsminister gjorde nogle Bemærkninger dertil og mente, at jeg næppe havde været fuldt berettiget til at fremkomme med disse Paa-stande, og at jeg i det Mindste skulde have gjort det paa en anden Maade. Siden den Tid har jeg gjort mig Umage for at faae konstateret, hvorvidt mit Udsagn den Gang var rigtigt eller ikke, og jeg har fundet al mulig Bekræftelse paa det, idet jeg nemlig ved Henvendelse paa forskjellige Steder her i Landet har faaet en hel Del Udtalelser fra kompetente Mænd, som stadfæste, at Raarlægningen lider af betydelige Mangler. Man fremhæver som Grund til disse Mangler for det Første dette, at Expropriation til Jernbaner foregaa paa Grundlag af Matrifikartaene, som jo i Reglen ere høist ufuldkomne, idet disse gamle Raart meget sjældent ere stemmende med de virkelige Grændseforhold. At Opmaalingen af Jernbanelegemet i Reglen først foretages, efter at Banen er anlagt, og at derved de paa-gjældende Eiendommers Stjel ere saaledes forsvundne, at en nøiagtig Beregning af, hvad der er taget fra de enkelte Eiendomme, ikke kan foregaa, og at Oversjørelsen af Indlægningen paa Matrifikartaene ofte foretages af Folk, som ikke ere i Stand til at kunne foretage en fuldstændig og nøiagtig og exakt Raartprøve, førend Indlægningen foregaa, og derfor har jeg faaet flere Land-inspektørers Udsagn for, at Landeveie og Jernbaner ofte ere lagte saaledes paa Raartene, at der er Feil deri, som andrage hele Banens eller Veilegemets Brede. Man har Exempler paa, at en Landevei er indlagt saaledes, at maaste den ene af Linierne er rigtig, men at saa Veilegemet, Veibanen er lagt paa den gale Side af den først indlagte Linie, og saaledes foregaa der flere Ting. Jeg skal indrømme, at Forordningen af 5te Marts 1845 egentlig gjør Forbring paa, at der skal foregaa en nøiagtig Undersøgelse af det Terrain, hvor man agter at anlægge en Jernbane eller en Landevei, i Forveien, medens Skjellene endnu bestaa, og jeg har derfor ikke, i Særdeleshed da der jo ogsaa har været en saa overordentlig ringe Tid til at gjøre sig bekendt dermed, idet det Vædringsforlag, som her foreligger, kun har foreligget i Nat, kunnet stille noget Vædringsforlag. Jeg skal altsaa indstrønte mig til at anmode den høitærede Indenrigsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Bestemmelserne i Forordningen af 5te Marts 1845 i det Mindste overholdes, og at der bliver sørget for, at der foregaa en nøiagtig Op-

maaling af de forskjellige Baner eller rettere Banelegemer, som man ønsker at anlægge, medens Skjellene endnu ere at se, og at man ikke nøies med at foretage en Eftermaaling, en endogsaa ufuldstændig Eftermaaling af det Areal, der er medgaaet til Anlægget, efter at vedkommende Anlæg er udført. Jeg tror at kunne godtgjøre, at der paa mange Steder er sket ikke saa ganske saa Misligheder og Uretfærdigheder mod de paa-gjældende Lodseiere ved den efter min Mening mindre heldige Fremgangsmaade, som man har brugt. Jeg har altsaa ikke her stillet noget Vædringsforlag og maaste var det heller ikke nødvendigt at gjøre det, men jeg skal i Fortsættelse af, hvad jeg sagde ved første Behandling, pointere, at man maa bestemt forlange, at man ikke nøies med Mindre, end hvad Forlaget her foreskriver. — Med Hensyn til den almindelige Ret til Expropriation stiller jeg mig iøvrigt meget betænkelig. Jeg tror ikke, at den er helig, men at man derved udsætter Lodseierne for at blive tvungne af med deres Jordstykker til Udvidelse af Baner paa altfor billige Vilkaar, saaledes at man gaar deres Ret for nær. Jeg er i det Hele ikke nogen Ven af Expropriationsforlag.

Judenrigsministeren (Singerlev)

Da dette Lovforlag blev fremsat gif det alene ud paa at ordne Forholdene med Hensyn til Udredelser af Statsbaner, som vare bevilgede paa Finantsloven eller paa en Til-lægsbevillingslov, for at raade Bod paa de Ulemper, der vare sølte derved, at medens man kunde expropriere til Jernbaneanlæg, kunde der ikke exproprieres til saadanne Udvidelser, som Rigsdagen havde bevilget Midler til, saa at de ikke kunde finde Sted, da Jorden dertil ikke kunde faaes uden paa aldeles urimelige Vilkaar. Vi staa nu paa 3die Aar med een Station og paa andet Aar med en anden, og næste Aar faae vi een til, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er alene ved Bjerne, huffer jeg ret, er der ligeledes ved Ullerslev det Tilfælde, at man ikke kan udvide Stationen, fordi man ikke kan faae vedkommende Eiendom afstaaet, og jeg tror ogsaa, at det Samme er Tilfældet ved Ringsted Station. Der har været en Forhandling i Finantsudvalget med Henviisning til, hvad der er sket langt tilbage, om at man maatte ønske at komme til en Ordning af Erstatningspørgsmaalet med Hensyn til Sneestjærme, hvor man ikke ved Expropriationen havde givet Erstatning eller afforderet dervom. Jeg erkjender, at der er paa flere Steder Ulemper ved Sneestjærme, hvorfor der ikke er givet Bederlag. I mange